

Figur 1. Statsskovbrugets driftsunderskud 1973/74 - 1981. (Fra forskningsrapporten »Den danske skovsektors samfundsmæssige betydning«).

hugst kunne forbedres med ca. 15 mill. kr. pr. år uden at forringe vedkapitalen, men på bekostning af fremtidige øgede hugstmuligheder.

Det næste punkt – statsskovvæsenets hensyn til den danske træindustri – vil jeg gerne illustrere med en figur fra professor N. K. Hermansens artikel: »Målsætningsproblemer i skovbruget« fra D.S.T. 1961. (Figur 2). Den viser i al sin enkelthed, at ved at give afkald på den maksimale nettogevinst i skoven – markeret ved punktet »a« – kan den ejendom, der består af såvel et skovbrug som et savværk, opnå den maksimale samlede nettogevinst ved en øget investeringsintensitet i skoven og dermed en øget kvalitetsproduktion vist ved punktet »b«.

Statsskovvæsenet betragter sig som integreret med den danske træindustri – forstået på den måde, at det opfattes som statsskovvæsenets rolle så vidt muligt at udjævne svingningerne i råtræleverancerne til industrien. Eksempelvis indførte statsskovvæsenet hugststop efter stormfaldskatastrofen i 1981 og oplagrede og lønskar betydelige mængder tømmer. Det bidrog afgørende til, at markedet ikke brød sammen. Statsskovvæsenet søger ligeledes at afbøde virkningerne overfor den indenlandske træindustri, når privatskovbruget udnytter de aktuelt høje brændepriser, gode muligheder for eksport af råtræ til favorable priser, eller når der i privatskovbruget hugges meget lidt, f.eks. på grund af et godt høstår.

Det skønnes, at offeromkostningerne ved disse hensyn til den danske træindustri beløber sig til ca. 5 mill. kr. årligt.

De samfundsmæssige vurderinger af råtræets værdiforøgelse i træindustrien, som professor Risvand og medarbejdere har udført, viser med stor tydelighed, at det er vigtigt, at statsskovvæsenet påtager sig denne afbalancerende rolle.